

Republikánská ticketa.

NÁHLAŠENÍ:
 Za prezidenty: WILLIAM HENRIEY.
 Za viceprezidenta: HENRY A. HUNTER.
 z New Jersey.

SEAFENÍ:
 Kanceli: ALBERT J. DE WITTE, z New Yorku; GEORGE A. DEWEY, z New Yorku; JACOB H. HUNTER, z New Yorku; ALBERT C. HUNTER, z New Yorku; MARTIN L. HUNTER, z New Yorku; JOHN L. HUNTER, z New Yorku; FRANK J. HUNTER, z New Yorku.

Za guvernéry: JOHN H. HUNTER, z New Yorku; ORLANDO T. HUNTER, z New Yorku; JOHN A. HUNTER, z New Yorku; PETER O. HUNTER, z New Yorku; CHARLES E. HUNTER, z New Yorku; HENRY H. HUNTER, z New Yorku; ALBERT H. HUNTER, z New Yorku; HENRY C. HUNTER, z New Yorku; ROBERT H. HUNTER, z New Yorku; MORIS F. HUNTER, z New Yorku; WILLIAM G. HUNTER, z New Yorku.

Kongresovní:
 Za poslance do kongresu: 1. distrikt: J. H. HUNTER, z New Yorku; 2. " : D. H. HUNTER, z New Yorku; 3. " : JOHN L. HUNTER, z New Yorku; 4. " : W. E. HUNTER, z New Yorku; 5. " : W. E. HUNTER, z New Yorku; 6. " : A. E. HUNTER, z New Yorku.

OKRESNÍ:
 Za okresní komitě: PETER MANSFIELD, z New Yorku; Za okresní komitě: HENRY OSTROM; Za směrčí sněh: GEORGE C. COCKRELL, WILLIAM ALSTADT; Za konstábla: W. R. LEARNED.

Báseň a pravda.

"Blahobyt našel nikdy v zápětí zlaté měně" — jsou slova W. J. Bryana v řeči jeho v Covingtonu, Ky., dne 2. října t. r. pronesená.

Co je pravda? Roku 1870 obnášelo úhrn bohatství Spojených Států \$30,068,518,-507. Roku 1890 obnášelo \$65,037,-091,197. Tedy vzrůst o 100 procent za zlaté měny.

Roku 1870 přišlo na osobu ve Spojených Státech \$780 jmění; roku 1890 na osobu \$1036. Tedy vzrůst o 32 procent za zlaté měny.

Náš zahraniční obchod vzrostl od roku 1878 do 1890 o 44 procent za zlaté měny. V téže době vzrostl obchod Velké Británie jen o 22 procent.

Těžba uhlí ve Spojených Státech vzrostla z 63,822,830 tun roku 1880 na 140,882,729 tun roku 1890. Tedy vzrůst o 121 procent za zlaté měny.

Výroba železa ve Spojených Státech stoupla z 2,741,853 tun r. 1879 na 9,202,703 tun roku 1890. Tedy vzrůst o 235 procent v 11 letech za zlaté měny.

Vklady ve spořitelárnách Spojených Států obnášely roku 1870 \$549,874,-358. V roce 1895 už \$1,810,597,023. To je 230 procent za zlaté měny.

Počet vkladatelů do spořitelen stoupl z 1,630,846 roku 1870 na 4,875,519 roku 1895 a jejich vklady stouply v téže době ze \$14.26 na \$25.80 za osobu.

Veřejný dluh Spojených Států obnášel roku 1880 \$1,922,517,324 čili \$38.33 na osobu; roku 1890 obnášel jen \$915,962,112 čili \$14.63 na osobu — tedy klesl o více než 50 procent v celku a o 61 procent při osobě — za zlaté měny.

Státní dluh Spojených Států obnášel roku 1880 \$204,590,674 nebo \$5.79 na osobu; roku 1890 obnášel \$132,336,689 čili jen \$3.50 na jednu osobu.

Čistý dluh spolku, států a okresů ve Spojených Státech obnášel roku 1880 \$2,335,949,034 čili \$46.59 na osobu, roku 1890 obnášel \$1,381,-020,840 čili \$20.56 na osobu — klesl o 30 procent.

Farmářský majetek, štáje v to pozemky, ploty a stavení páchil se r. 1870 na \$9,262,000,000 a do r. 1890 vzrostl na \$13,279,000,000.

Zářazená a stroje hospodářské na farmách ceněny byly roku 1870 na \$336,000,000, roku 1890 na \$494,000,000.

Farmářský živý dobytek páchil se roku 1870 na \$1,525,000,000, r. 1890 na \$2,308,000,000.

Farmářské pozemky ceněny byly roku 1870 na 407,735,041, roku 1890 na \$623,218,619 — vzrůst o více jak 50 procent.

Vklady u stavebních a půjčovných společností byly roku 1875 nepatrné; r. 1890 dostoupily vše \$500,000,000 a roku 1895 \$750,000,000, vše za zlaté měny.

Vývoz ze Spojených Států vzrostl o 134 procent od roku 1872 — za zlaté měny.

Plodin farmářských — obilí, bavlny, tabáku, masa, živého dobytka, ovce a prasat bylo roku 1872 vyvezeno za \$353,906,637; r. 1892 za \$754,480,843.

Dovoz z pšenice z Chicaga do New Yorku bylo sníženo z 19.9 ctu za buň po jezera a průplav r. 1873 na 4.11 centu roku 1895; a 33.2 ctu po dráze roku 1873 na 12.17 roku 1895.

Průměrná mzda v továrnách za vobech stoupla z \$328 roku 1870 na \$484 r. 1890 čili o 39 procent.

Kupná síla mzda v téže době stoupla z 114.1 roku 1870 na 172.1 roku 1890, vzrůst se za měřtko 100 v r. 1860.

Jednokoňský pluh, který stál za 6.4 buň pšenice, nebo 19.1 buň kukuřice, nebo 27 buň ova roku 1873, mohl být koupen roku 1889 za 3.8 buň pšenice, nebo 8.5 buň kukuřice nebo 11.5 buň ova.

Vazec, který stál farmáře 277.7 buň pšenice roku 1873 mohl být r. 1889 koupen za 184.9 buň.

Jednokoňská plečka, která roku 1873 stála za 6.8 buň pšenice, stála r. 1889 za 4.7 buň.

Dvojoňský pluh, který stál roku 1873 17.6 buň pšenice nebo 52.9 buň kukuřice, stál roku 1889 za 13.7 buň pšenice nebo 31.2 buň kukuřice.

Peněz bylo roku 1872 v oběhu \$738,309,549 čili \$18.19 na osobu, čítajíc v to znehodnocené papíry, 30. června roku 1896 bylo v oběhu \$1,506,631,026 čili \$21.10 na osobu.

Peněz bylo v pokladně Spojených Států r. 1872 \$1870 na osobu, r. 1896 \$32.86 na osobu.

Zásoba peněz stoupla tím rychleji nežli poptávka, že úroková sazba sklesla od r. 1873 o 25 procent.

To všecko za zlaté měny. Žádný národ na světě nemůže se vykázat takovým pokrokem.

Nebraska je "All-right"!

To jest úsudek farmářů. Oves! oves! oves! kukuřice! kukuřice! kukuřice! Cukrovka, čekanka a plodiny všeho druhu. Nikdy pozemek nevydal tolik úrody jako tento rok. Uvidíte jest uvěřili a všichni osadníci, kteří se nabažili platiti nájem neb chtějí změnit za lacinější (ne snad špatnější) pozemek ve státu, kde podnebí jest takové, jaké si jen každý může přát, měl by si prohlédnouti nebraské pozemky a úrody.

Fremont, Elkhorn & Missouri Valley Rail-road — Northwestern Line prořídí nejlepší části státu a nabízí za nejhodnějších podmínek osadníkům prohlédnout si Nebrasku. Požádejte kteréhokoliv železničního jednatele o lacinější lístek sem a zpět 20. října.

Pro další vysvětlení a podrobnosti týkající se cen atd. pište J. H. Dabla Traveling a Cassenger Agt. F.E. & M.V.R.R., Des Moines, Ia. neb podpsanému: J. R. BUCHANAN, 58, U. S. Nat'l Bank Bldg., Omaha, Nebraska.

Jak je v Mexiku.

Komisaři připouštějí ostře o-
 četně, že nalezli v Mexiku la-lacon, čeho se zám zde nedostává. O bez-
 počnost života a majetku je v ka-
 děm mexickém městě i v noci a v
 nejtmavších uličkách postarano
 lépe, nežli v Chicagu za bílého dne v
 hlavním policejním stanu. Navští-
 va školy je přiče nucená; úřední
 soustava je neznámá, proto také ne-
 dějou se žádné úspadky. Víceky
 platy dějí se hotově, vyjma mezi
 majitelem haciendy (farmářem) a ná-
 deníkem. Od 1-3 hodin jsou
 všecky obchody zavřeny, takže sli-
 zení za největšího vedra denního
 pohodlně klidu oddávají se mechu.
 Měly vyplácet se ve středu a v so-
 botu. Každé město a městečko v
 Mexiku má 11-12 veřejných parků,
 udržovaných vládou, v nichž dvakrát,
 třikrát týdně koncertují vládní kape-
 ly. V neděli ráno v City of Mexico

Kdybychom měli svobodnou ražbu stříbra.

Občan: Tak, teď máme Bryana zvoleného a přišel jsem si pro trochu toho svobodného stříbra.

Strýček Sam: Můj drahý hochu, to se velice mýlíte. "Svobodné" stříbro neznáme, že každý, kdo pro Bryana hlasoval, může přijíti do mincovny a vzít si co by chtěl. To znamená pouze jen tolik, že jestli máte stříbro neražené, můžete si je přinést sem a my Vám je budeme raziti "svobodně", bezplatně, to je vše.

Občan: Já ale nerozím žádné stříbro.

Strýček Sam: Já si nemyslel, že máte.

Občan: A já nevím jak ho dostat, já jsem chudý dělník.

Strýček Sam: Tot' se ví. Věak jest podobně i s jinými, s miliony jiných.

Občan: No a jak mohu dostat nějaké to stříbro?

Strýček Sam: Prací. Ale můžete pracovat za cokoliv jiného, neboť můj ráz na stříbru nemění jeho hodnotu. Musíte pracovat, abyste si vydělali živobytí teď právě tak jako dřívě, ba ještě více.

Občan: A co pak nemám z toho stříbra mítí žádného prospěchu?

Strýček Sam: Well, jestliže majitel stříbra jest Vám dlužen dolar za práci aneb za zboží, zaplatí Vám stříbrem majícím 51 centů ceny na místě sto centového dolaru a vy jste mu darovali za 49 centů práce. To je ten prospěch jaký Vy z toho máte!

vojenské hudby hrajou v hlavním veřejném parku po 3 hodiny, o 10. hodině počínají. V prvé půldruhé hodině dovoleno jest nádeníkům procházeti se parkem a poslouchati hudbu, potom musí udělati místo t. zv. lepším třídám, které pak v plné parádě užívají koncertu až do konce. U každého vchodu k promenádám stojí policejní stráž, která zabání každého domorodce, který by se tuze přiblížil. Toto projevoování společenské nerovnosti pokládá komitét za úhonu pro ty, kdož skutečně vyrábí bohatství země, kdož vzdělávají půdu, vynášejí plodiny z dolů a nosí náklady jako soumaři. Zemědělství a hospodářství provozuje se velmi

záležitým způsobem. Na haciendě dělník dostává 18-25 centů denně a stavení k bydlení. Nádeník nedostává však lá uťeb po-
 něz leda v domě svatebním a na náho
 ženské oběti, takže majiteli haciendy
 stále dlužen zůstává a tak pokolení
 dělníků za pokolením lije na téže
 haciendě za těchto podmínek, proto
 že před splacením dluhů nesmějí z
 haciendy odejít. Tento sbytek ba-
 ronského soustavy učinil haciendada
 neobmezeným pánem každého muže,
 ženy i zvířete na jeho pozemcích se
 nacházejících. Otrok tvoří část ro-
 diinného majetku.

Rodiinný život v Mexiku zdá se bý-
 ti celkem šťastnějším, než ve Spoj.
 Státech; lidé inou tam více k sobě
 navzájem a činí více z lásky nežli
 zde. Vzdor tomu všemu nedoma-
 vají se oba komisaři, že při žalost-
 ném životě tamnějších dělníků-
 meslek ze Spojen. Států utíti by se
 mohli trvale spokojeným v souso-
 dní republice. Od ústati na politickém
 životě, od provádění občanských
 práv musel by beztoho už předem
 nastiti, neboť i republika existuje v
 Mexiku pouze dle jména, ve skuteč-
 nosti vládné vlada presidenta Diaze
 a neobmezenou mocí.

Oba komisaři — jeden stříbrař,
 druhý zlatář — varují americké děl-
 níky před Mexikem, nemají-li dosta-
 tečných peněz na cestu zpáteční nebo
 nemají-li tam předem slušné zaměst-
 nání zabezpečeno.

Základní ton, jimž nese se celá
 zpráva komitétu, obsažen je ve větě:
 "Mezi velkými národy našť pokročil-
 é civilizace Mexiko zaznamenávalo
 čas, kdyto jiní národové postapovali
 ku předu."

Spojené Státy a Anglie.

Mluvení o nezbytném utkání se
 Ameriky a Anglie ohledně peněžní
 otázky a žádoucnosti toho, abychom
 se stali "finančně neodvialými ode
 všech jiných národů," jest tak bláho-
 vým, že je nemožno bráti je vážně.
 Nemáme započtebi sporu s Anglií
 ohledně této otázky peněžní a není
 ani žádoucnou ani možno, abychom se
 stali nezávislými na krozech jiných
 národů s ohledem na naši měnu. At
 se nám to líbí nebo nelíbí, otázka
 peněžní jest otázkou světovou a my
 nemůžeme jí řešiti sami; nemůžeme to
 také Anglie ani Francie ani žádný
 jiný stát. Jakýkoli krok učiníme,
 bude to mítí vliv na naši měnu a na
 náš obchod v poměru k důležitosti
 dotýčených zemí a k rozsahu jejich
 obchodních styků s námi. Ježto pak
 Anglie jest naším nejlepším odběra-
 telem, který od nás kupuje každého
 roku čtyřikrát tolik jako nám prodá-
 vá a odbírá od nás skoro stejnou
 část našeho veškerého vývozného
 zboží jako ostatní státy dohromady,
 jest na snadě obchodní prospěch, z
 něhož mohou těžiti obě země, majíce
 stejnou měnu. Umožňuje to výmě-
 nu a př'chází škodám, plynoucím z
 kolísavosti měny. Jinak Anglie ne-
 má žádného zájmu na naší peněžní
 otázce. Zavedeme-li si měnu stříbr-
 nou, jako ji mají v Mexiku, Číně a
 Japanu, Anglie bude s námi obcho-
 dovati i na dále jako s řečenými stří-
 brařskými zeměmi. Bude přijímati
 naše stříbro, jako přijímá stříbro
 jejich, za tu cenu, jakou má ve zlatě;
 a náš kongres nemá žádné moci, aby
 ji donutil, by přijímala je v ceně o
 cent vyšší. Všecko povidání páne
 Bryanovo o opaku je pouze mluve-
 ním do prázdna, které neznamená
 nic a bratrovi nestojí ani za šnupec
 tabáku.

Ten nejmenší nepořádek žaludku
 a jater zněčiňuje krev a tím celým
 systémem činěn jest nemocným. Po-
 užijte ihned dr. August Kónig's
 Hamburger Tropfen, jimiž krev se
 vyčistí.

OD NASICH DOPISOVATELŮ.

Schuyler, Neb., dne 9. října! —
 Ctěná redakce! — V posledním svém
 dopisu ve Vašem ctěném listu jsem
 jako některé fanatiky pobouřil. To
 bylo škůba, nadávka a polozhřevání,
 ale nebylo dost na tom, i moje za-
 městnaní do toho viru vstřchovali.
 Zetárá jeden roh se vyznamenal,
 kde se o křiku politického otrrají.
 Klíčeli za kolemjdoucí občany kra-
 jany: "Ukřizujte Bitters, ukřizuj-
 te Bittersa! Pojítěni mu nedávejte,
 ukážete mu cestu, odkud přišel, neb
 on se přes nos stal republikánem, on
 jest zakoupen za \$50, aby Vás zpro-
 dal straně zlatářské." Zvláště mají
 tel všelijakých lektvarů, pilulek, ma-
 stí a jedů skákal, až by se byl stro-
 pu chytal. A právě on má nejmenší
 přičiny někoho klivě posuzovat.
 Mili občane, znáte mne již zle dost
 dlouho a víte, že bez ohledu na zisk
 jsem již mnohému posloužil k jeho
 prospěchu. Že jsem podal svůj ná-
 bleh, za to mám být tak odsuzován?
 Nemyslím to s Vámi dohře, když
 Vás též upozorím na druhou stran-
 ku? Neuznáváte-li ji, alespoň jste o
 tom přemýšleli a já mám to zadost-
 učinění. Je jsem učinil svou povin-
 nost vůči Vám, vůči všem svým kra-
 janům a buďte ujistěni, přátelé a
 občané milí, že bych Vám přál ten
 skutečný a stálý blahobyt více nežli
 sobě, a nějaká oběť mne nepřijde za
 těžko, jen když to bude k Vašemu
 blahu V áctě
 A. J. Bitter.

South Omaha, 9. října 1896.
 Ctěná redakce P. Z. Douám, že
 laskavě uveřejníte těchto pár řá-
 dek. Nerad něco podobného ko-
 nám, ale letošní doba před volba-
 mi nedá mnohému, by též nepro-
 mluvili několik slov o svém náhle-
 du. Mnozí a mnozí všeobecně
 rozhlaňují, že ve straně republikán-
 ské jest mnoho a mnoho velkoma-
 jetníků neb boháčů a proto, že by
 se strana ta volit neměla a že by
 měl dělník, farmář i obchodník volit
 stranu druhou, to jest demopopuli-
 stickou. Na to odpovídám všem
 těm pánum, kteří tak smýšlejí a
 lidu tu svou myšlenku tak všele
 kážou, že myšlenka ta není správná,
 neb právě proto, co oni odsu-
 zují, měl by obchodník, farmář a
 hlavně dělník straně republikán-
 ské své hlasy věnovat. Neb i já
 soudím, že ve straně republikánské
 jest mnoho velkoobchodníků, to-
 várníků, peněžníků. A zde jest
 ten háček, na kterém visí hlavní
 věc. Každý by měl volit stranu, v
 níž všeobecná síla spočívá, neboť v
 nynějším době musí každý uznat, že
 jest potřebí jen síly, to jest podni-
 kavosti a obětivosti, aby se naše
 továrny, naše průmyslové a peněžní
 obchodylnuly. Peněz máme v této
 zemi dost a dost a velká většina
 jich leží ladem a dokud všechny
 ty obchody se zase nepohnou a to-
 várnny se neotevrou, dotud nemů-
 žeme očekávati lepší budoucnosti.
 Též se lidem povídá, že pan Bis-
 mark, bývalý kancléř německý, přý-
 zaslal straně demopopulistické do-
 pis, že dobře činí, že chce změnit
 měnu; a že je pan Bismark velmi
 moudrý a že on to uznává a tak že
 to dobré být musí, neb on má za
 to, že to bude velmi prospěšno pro
 naši zemi, když dostaneme svo-
 bodnou ražbu stříbra. Na to od-
 povídám všem těm pánum, kteří
 tohle lidu povídaří, že pan Bismark
 je starý lišák a že z toho ovšem
 velmi moudrý a že tedy dobře ví,
 co této zemi je na škodu a co je-
 ho zemi prospěje, a proto se nedi-
 vím, jestli v skutku chce poraditi
 demopopulistům, by naši nynější
 dobrou měnu zrušili a zavedli svo-
 bodnou ražbu stříbra; neb by pak
 náš dollar měl skoro takovou cenu,
 jako má německý mark a pak by se
 Amerikáni, když přijedou do Ně-
 mecka, nemohli chlubit a měnit
 dvaocetidollary; však to Němce do-
 stí brýže, že oni sami jich nemají.
 To ale ti páni nevědí nebo vědí
 nechtějí, že Bismark mnoho dlou-